

galerija matice hrvatske

Ulica Matice hrvatske 2
Zagreb

Radno vrijeme:
ponedjeljak-petak 13-19,
subota 11-13 sati

24. svibnja – 8. lipnja 2019.

Nakladnik
MATICA HRVATSKA

Za nakladnika
STIPE BOTICA

Voditelj galerije
VANJA BABIĆ

Savjet galerije
VANJA BABIĆ, NEVA LUKIĆ,
FEĐA GAVRILOVIĆ, ŽELJKO
MARCIUŠ, ZOLTAN NOVAK,
ENES QUIEN

Kustos izložbe
VANJA BABIĆ

Autor teksta
DARIO SOŠIĆ

Postav izložbe
MELITA SOROLA STANIČIĆ

Grafička priprema
ŽELJKO PODOREŠKI

Tisak
ITG d.o.o.

mh
maticahrvatska

MELITA SOROLA STANIČIĆ

Melita Sorola Staničić rođena je 1964. godine u Rijeci. Od 1982. godine živi u Voloskom-Opatija. 1990. diplomirala je Likovnu kulturu na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, s izbornim kolegijem-slikarstvo. Od 1994. članica je HDLU-a Rijeka i HZSU-a, sa statusom samostalne umjetnice. 1996. osnivačica je i članica umjetničke udruge »URA« (Badurina, Božić, Šikanja, Todorović). 2005. godine sa Senkom Baruškom osnovala je Umjetničku organizaciju »Plesni art laboratorij« PAL. Godine 2012. magistrirala je na Univerzi v Ljubljani, Akademija za likovnu umetnost in oblikovanje (na odjelu – kiparstvo, mentor prof. Jože Barši) i stekla zvanje magistricice umjetnosti (MA).

Kontinuirano se bavi umjetničkim radom te je izlagala na mnogim samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Radovi joj se nalaze u zbirci Muzeja za modernu i suvremenu umjetnost u Rijeci.

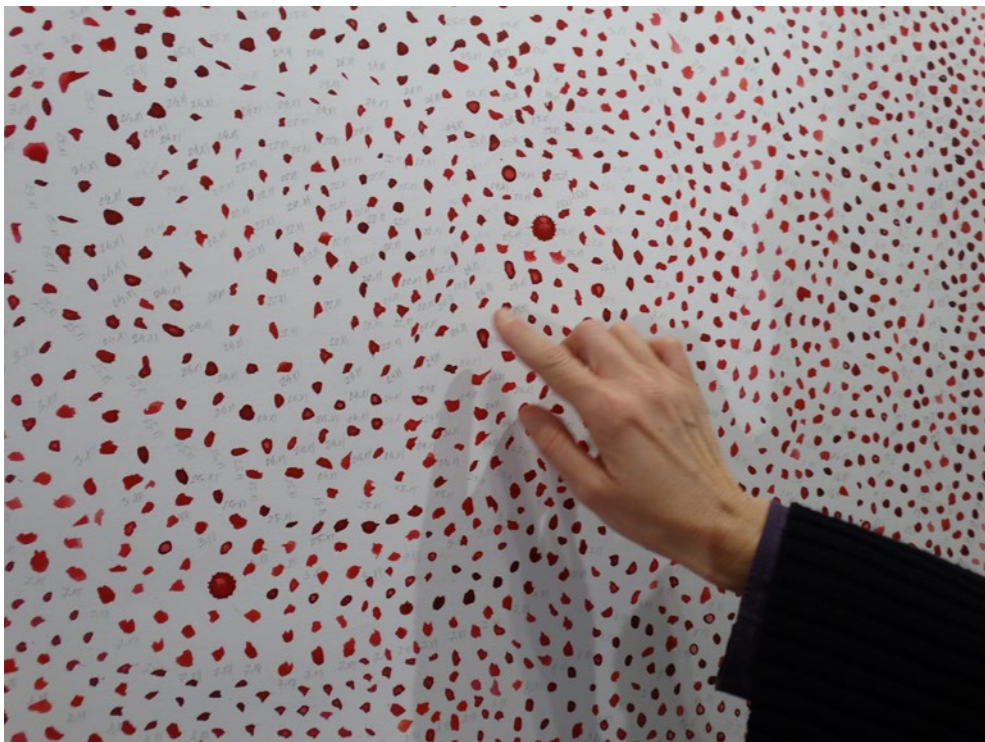
MELITA SOROLA STANIČIĆ
ATELJE: Uski prolaz 11 A, 51000 Rijeka
e-mail: melita.sorola@gmail.com
tel: +385 98 9838061

MELITA SOROLA STANIČIĆ

VRIJEME TRENUTKA

galerija
matice
hrvatske

24. svibnja – 8. lipnja 2019.

Iako predstavljeni radovi na zagrebačkoj izložbi Melite Sorole Staničić na prvi pogled djeluju poput mješavine klasičnih akvareliranih crteža i akrilnih slika na papiru uobičajenih motiva, prvenstveno iz prirode poput cvijeća, pejzaža ili što drugog, oni su duboko uronjeni u suvremene izričaje simbolizma i konceptualne umjetnosti. Izričaji u kojem su simboli i misao iznad estetskog užitka naglašeni raznim kombinacijama brojeva i znakova. Upravo je trenutna misaona preokupacija umjetnice tema koja dominira predstavljenim slikama. Tema koja odražava stanja različitih raspoloženja i složenih suodnosa u dinamičkoj evoluciji života koji u vremenu ide neprestano naprijed. Fizička i duhovna stanja, jedna za drugom nestaju, vraćaju se prirodi, a do nas dopiru

kroz uređeni kontinuitet čije unutarnje veze uspostavljaju doživljaje između u trenutka vremena i osjećaja prostora.

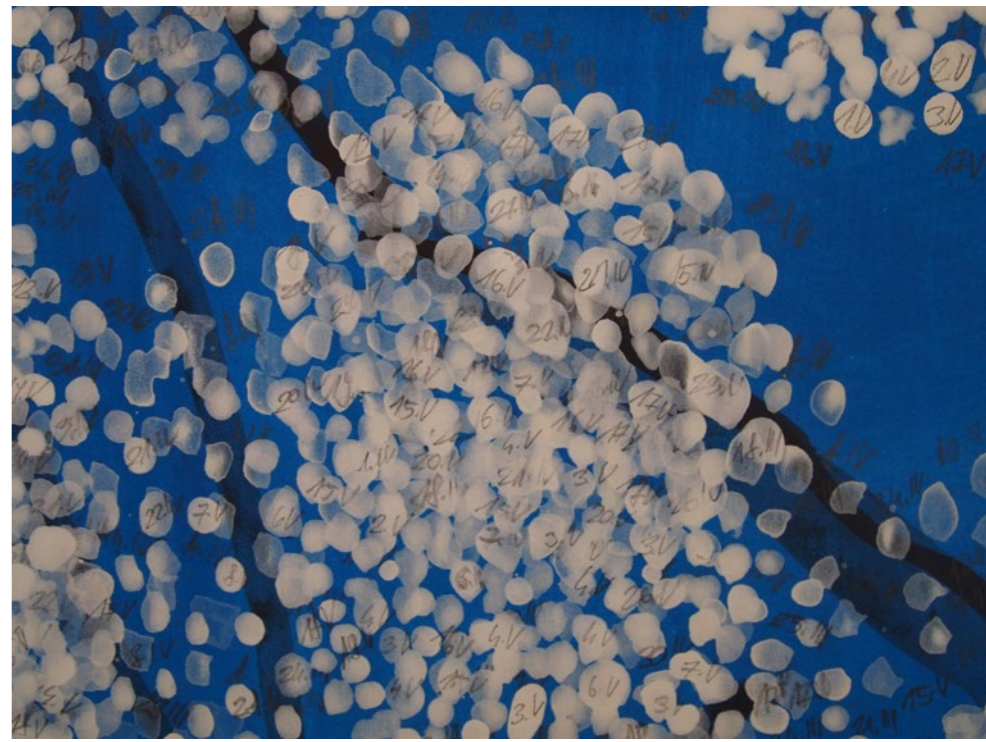
U prikazu tih i takvih stanja Melita je u stvaranju slike zadržala klasičan slikarski postupak, ali problemu kako prikazati ili naslikati vrijeme, i ne samo vrijeme nego i prostor pristupila je na konceptualni način. Naime, vrijeme-prostor sastavljeni su iz mnoštva nebitnih, beznačajnih dijelova koji se oblikuju i grade. Takvim trenucima, kako umjetnica sama tvrdi, stvara »vremensku skulpturu« bilježenjem čina u beznačajnom trenu vremena koji nije ni trebao postojati. Vrijeme je moglo proteći i bez ikakvog zapisa nekog čina kao što je to na primjer, potez kistom ili olovkom.

Paradoks procesa prostor-vrijeme u kojem je sadašnje vrijeme s protokom nestalo, ali je ipak trajalo i postojalo. Njegovo postojanje zabilježeno je u prostoru nekim, jednako tako nebitnim i beznačajnim dijelom akcije. Akcija, čin ili potez u tom i takvom vremenu ciklično se bilježi kao poremećaj kojeg umjetnica smatra jako bitnim trenutkom, jer je to dio njezine svjesnosti prisustva u vremenu. Poremećaj u neprekidnom protoku vremena koji predstavlja znak, simbol njezine iluzije prisutnosti, sadašnje se time pretvara u vječno.

U čovjeku od pamtivijeka postoji čežnja za zaustavljanjem vremena, bez obzira jesu li to junaštva prapovijesnog »Gilgameša« ili pjesme antičkog Horacija koji je podigao »spomenik

trajni od mjedi« uvijek je u srži potraga za vječnim životom. Nepomirljiva sebičnost začaranog kruga koji čini nepoznatu, skrivenu dimenziju postojanja očituje se u razgovoru umjetnice sa sadašnjošću dok postaje prošlost. Istovremeno budućnost postaje sadašnjost, uz paralelno istraživanje bitka i svijesti umjetničke interpretacije. Takva promišljanja odnosa između u prostor-vrijeme, pamćenja i identiteta postaju akcije koje predstavljaju simbol trajnog i bezvremenog. Umjetnica se svojim slikanjem uvlači u svijet samosvijesti i misli gdje se događ a sofisticirani dijalog s vidljivom i nevidljivom prostor-vrijeme formom i memorijom. U tom vremenskom procesu razmišljanja i svijesti postoji istovremeno i red i kaos koji ukazuju kako je sadašnjost tek jedva vidljiv trenutak!

Na akrilnim slikama s motivima lišća, kapljicama rose, kiše, suza... svoju prostorno-vremensku paradigmu predstavlja diskretno, gotovo nevidljivo. Obilježena s ciljem da za vječnost pohrani tek jedan trenutak svog bivstva, trenutak postojanja, koje u svemirskim razmjerima ima jedva primjetnu veličinu – znak! Kroz znakove zabilježena poteza kistom poput dnevnika olovkom bilježi trenutak čina uz pomoć brojčanog podatka. Podatak koji predstavlja pamćenje vremena, sadašnjeg i prošlog, podsvjesnog i svjesnog, putovanja zbilje i sna. Memorija putuje kroz prostor i vrijeme istovremeno se preobražavajući u svijet pun dubokog, simboličkog naboja vječnosti. Razgovor je to s pohranjenim vremenom, s istraživanjem bitka i svijesti u prostoru koji postaje mjesto za promišljanje

odnosa između u dimenzija prostora i pamćenja. Pamćenje postoji bez obzira na to što vrijeme ide dalje, čuvaju ga zapisani znakovi, u tišini. Brojčani zapisi opiru se kaosu nestajanja ili smrti, postaju sastavni, osnovni dio sadašnjeg života bez budućnosti. Imaju prošlost i sadašnjost, ali ne i budućnost, koja postaje neizvjesna u trenutku kada se zapisuje sadašnjost kako bi se ista vječno sačuvala. Takvim suprotstavljanjem smrti i nestajanja Melita ulazi u paradoks svršetka života. Sadašnjost nema potrebe za ponovnim radanjem, zamjenu starog s novim. Ne prepušta svoje mjesto novome neprekidnim protokom nestajanja i nastajanja jer postoji vječno!